

ברכה שלוחה

עלון ישיבת הר ברכה - חודש כסלו

להיות מהשידות או מהxhrור?

לאחינו החילים, מקווה שלוםכם טוב. בימים אלו ניכרת פעילותכם החשובה. חיזקו ואמצו בשמרתכם על עם ישראל. שנשמעו ונתבשר בשורות טובות.

אחת המחלוקת הידועות בהלכות חנוכה, היא המחלוקת בין בית הלל בעניין הדלקת נרות חנוכה למנג המהדרין מן המהדרין (שבת כא, ב).

כידוע, אחד ההסבירים בוגר לחלוקת הוא, שבית שmai הולכים אחר הימים הננסיים, ועל כן ביום הראשון מדליקים שמונה נרות ולאחר מכן מפחיתים; ובית הלל הולכים אחר הימים שעברו ולכן ביום הראשון מדליקים נר אחד כנגד אותו יום ומוסיפים עד ליום השמיני. בית שmai סופרים ספירה פוחתת - או במילים אחרות ספירה לאחר, ובית הלל סופרים ספירה עולה. ספירה לאחר מבטאת כמיהה אל היעד הסופי - הוא היום השמיני שמසמל את הנקודה הרוחנית שמ עבר לטבע, כמו חתן וכלה הסופרים את הימים עד לחופה, והימים שנותרים באמצע רק "מפריעים" ליום המיחול. לעומת זאת, בספירה עולה היעד אמן חשוב אף יש יחס מכובד גם לימים שבאמצע המבטאים את העולם הזה. ביום הראשון לא מעסיק אותנו כמה נרות נשאר להדלק - אלא שמחים מאוד ביום זהה, וכן הלאה בכל הימים.

בדומה לזה, בית שmai סוברים שתחילה נבראו השמים והארץ טפלה להם. קריאה לדבריהם מביאים את הפסוק: "כה אמר ה' השמים כסאי והארץ הדם רגלי" (ישעיהו ס"ז). השמים הם עיקר מושבו של הקב"ה, ואילו הארץ משמשת רק כמקום להנחת הרגליים. לעומת זאת, סוברים בית הלל כי הארץ נבראה תחילה,adam הבונה בית וрок לאחר מכן את העליה. קריאה לדבריהם מביאים ביום הלל את הפסוק: "הבנייה בשמי מעלותיו ואגדתו על ארץ יסדה" (עמוס ט'). לעומת זאת, עיקר מציאות ה' היה בארץ, ומדי פעע הוא שוכן בעליה. מבית הלל למדנו שכאשר אנחנו שואפים להשיג יעד מסוים, רוחני ככל שהיא, לא ניתן לבטל את האמצעים הגשמיים המביאים אל היום המיחול. אדרבה, אפשר להפוך כל יום וכל אמצעי גשמי - לטוב, כפי שהוא שגור בפיו של הלל בוגר להכנות לשבת - "ברוך ה' יומם יומם" (ישעיה סו).

אז, גם אם נראה לך שהגיע היום להשתחרר כבר מהצבא. אולי תתמקד יותר לעשות כל יום טוב מאשר לשורף את הימים עד לשחרור?

חנוכה - בית הפרטוי והכללי הרב בועז הוטר

תקנות חכמים להדלק נר חנוכה מוגדרת כך: "מצות חנוכה - נר איש וביתו" (בבבלי שבת כא). אשר על כן, תמורה לכ准确性 המנהג להדלק נרות בבית הכנסת, שאיןו משמש כבית מגוריים. מספר טעמים נאמרו בטעם ההדלקה בבית הכנסת, וنعمוד על שניים עיקריים:

טעם אחד מצין הריב"ש (ס" קיא):

"המנagle זהה להדלק בהכח"ן מנהג ותיקו הוא, משום פרסומי ניסא, כיוון שאין אנחנו יכולים לקיים המצווה כתקנה כל אחד בביתה, שהוא להניחה על פתח ביתו מבוחץ... וכיון שעתה, שיד האמות תקופה علينا, ואין לנו יכולים לקיים המצווה כתקנה ומידליק כל אחד בפתח ביתו מבפנים, ואין כאן פרסומי ניסא כי אם לבני ביתו בלבד, לזה הנהיגו להדלק בהכח"ן לקיים פרסומי ניסא".

הו אומר, לדעת הריב"ש, עניינה של הדלקה בבית הכנסת הוא להחזיר למשעה את האופי הפרסומי המקורי של מצוות הדלקת נר חנוכה. התקונה המקורי הייתה אמונה להדלק בפתח הבית, אבל מבוחץ! המטרה הינה לפרסם את הנס לרבים. משנשנתנה אופי הדלקה, מחמת המציג, נתפצלת הדלקה לשתיים:

א. הדלקה בבית, אלא שהפעם בפנים, לבני הבית בלבד.

ב. הדלקה המפרסמת את הנס לרבים, בבית הכנסת.

טעם אחר מובא בספר המנהיג:

"אלא נהגו כך על זה שהנש בא במקדש עולמים, ועושים כמו כן במקדש מעט בגולה לפרסם הנס, לפי שכולם מתקבצים שם". גם המנהיג מצין את עניין פרסום הנס, בכך שבית הכנסת הוא מקום ציבורו שכולם מתקבצים שם. אלא שהוא מוסיף כאן לדבר נוסף: הדלקת הנר בבית הכנסת מזכירה את מהותו של נס החנוכה שהיא במקדש. נס פר השמן בפרט וטיהור המקדש בכלל, עומדים במשמעות החנוכה. ופרסום הנס הוא פרסום הנס שנעשה בבית עולמים, ולכן המקום המתאים לפרסומו הוא בית הכנסת שבו מקדש מעט. הרמב"ם מצין:

"בבית שני כשמי ליין גזרו גזרות על ישראל ובטלו דתם ולא הניתו אותם לעסוק בתורה ובמצוות. ופשטו ידם בממוןם ובבונותיהם ונכנסו להיכל ופרצו בו פרצות וטמאו הטהרות".

הרמב"ם מלמדנו, אם כן, שגדירות היוונים הגיעו הן לבית היהודי הפרטוי והן לבית היהודי הכללי, בית המקדש. חנוכה כנגד זאת, מחבר בקדוש בין הצד המשפחת הפרטוי לבין הצד הכללי הלאומי.

מלחמה - טוב או לא?

הרב זלמן מלמד - ביאור על אורות המלחמה

"לפני מלחמת ששת הימים, הייתי נוכח ביום העצמאות בו צעק הרצי"ה מקירות ליבו - "איפה יריחו שלנו? איפה שכם שלנו?". למחמת, נכנסו המצריים לסיני והחל המתח לקראת מלחמה. המתח נmarsך שלושה שבועות, מיום העצמאות עם כ"ז באיר - איז פרצה המלחמה. היה מתח עצום, כיוון שהמצרים ביטלו את ההסכם שנחתם עימם עשר שנים קודם לכן, והכניסו עוד כוחות לסיני. כל העם התגיים למילואים. חשבו שהיו נפגעים רבים במלחמה הזאת.

שבוע שלפני פרוץ המלחמה, דיברתי על המצב עם תלמידי בישיבת "מרכז הרב". דיברתי על כך שהמתח הזה מעורר להتابנות, להבנה ששם דבר איינו בטוח. אחותי אמרה הייתה להתחנן כמה שבועות אחרי כן, ופתאום הכל היה בספק. הכל נעצר. לא היה שם בטחון מה ילד יומם. דיברתי עם התלמידים על כך שהצעוז מלמד אותו ששם דבר איינו בידינו. פתאום מרגשים שהקרקע נשmetaת תחת רגליינו. חיילים מגויסים ממתיינים ולא יודעים מה ילד יומם.

התלמידים ביקשו מהרצי"ה לדבר על המצב. בא הרצי"ה ואמר שמלחמה היא דבר טוב - להיפך מכל מה שחשוב. כולם אמרו, בעזרת ה' נתגבר, ה' יעזר, אך לא רצוי שתהייה מלחמה. ואילו הרצי"ה הציג גישה הפוכה לחולוטין, "בעל מלחמות זורע צדקנו, מצמיח ישועות". כך הסדר, ממלחמות צומחות לבסוף ישועות.

הרצי"ה שינה את כל החשיבה. הרגשתי שלא בנוח שאמרתי לתלמידים דבר אחד והרצי"ה אמר דבר אחר, אך שמחתי לשמעו הסתכלות שונה, גדולה. ואכן, לא עבר שבוע וראינו כמה הוא צדק. ירושלים, סיני וכל מרחבי יהודה ושומרון נכבשו.

מלחמה היא מעין ניתוח. היא איננה מכנה ללא תכליות. מכנה היא כאבת וחבל שנייתנה, ואילו ניתוח כאב אף מרפא. זהו טיפול עמוק, יסודי וחודרני, אך בסופו של דבר הוא עושה תיקונים גדולים מאוד, "ה' איש מלחמה". בודאי הכל מכוון למגמה האלוקית של העולם ולגאלותם של ישראל. הדברים שאמר הרצי"ה הם בדיקות מה שאומר כאן הרב. הרצי"ה חייה את הדברים, וכי אותם בעצםו.

שווית בהלכה

א. **חדיח כלים:** מה דין שימוש במדיח ביוםות השנה לחליבי ובשרי?

תשובה: שלום. לדעת רוב הפוסקים אפשר להשתמש במדיח אחד לחליבי ובשרי או פרווה - זה אחר זה. אלא שצורך להקפיד לפנinet את השאריות בעלות הממשות מהכללי ולרוקן את מסגנת הניקוז, והרוצה להדר ידיח את פעם אחת "על ריק" בין חליבי לבשרי או פרווה.

ברכה, אייל משה

ב. **מצוות ר' יהודה החסיד:** שלום רב,שמי יוסף, אני יוצא עם מישמי כרגע. גלית ישם אביה הוא גם יוסף. לשנינו קראו בברית יוסף. מה עושים? בינוים זה הולך טוב ואני לא ששה לבטל את הקשר בגל זה.

תשובה: שלום, למעשה, לרוב לא חושים היום לצוואת רבי יהודה החסיד, מכיוון שיש אומרים שחרם דברנו גרשום נאמר רק לצאצאיו (נודע ביודה). והרב קוק ביאר שבארץ ישראל אין צורך לחושש לצוואות

רבי יהודה החסיד (עיין עדרת כהן ז-ז).

ולכן למעשה אין לבטל את השידוך. ובעד"ה תבנו בית נאמןivid ביחיד על בסיס יראת שמיים, ומידות טובות, ומתווךvr כך תשמחו מכך זה את זה ותזכו לברכה גדולה.

ברכה, מאור קיימ.

ג. **כשרות בצבאה:** אני משרת במוצב קטן באיזור הצפון. אחד הטבחים בישל חלב בסיר חליби (דבר שאסור לפי הפוקודות הצבאיות). האם ניתן להקל כיוון שעל שאל פ' ההלכה דבר זה מותר?

תשובה: שלום. צריך לדוח על דבר זה לרבניות הצבאית ולוועדה שאכן טיפולו בנושא זה. באופן כללי, במקרה שההלכה מקילה והפקודה מחמירה (כמו בנושא שלנו) צריך להחמיר לפי הפוקודות והנהלים הצבאיים, ובמקביל לערב את הרבניות הצבאית בזה, וזאת כדי שחילילים אחרים לא יזלו בפקודות שנוגעות לרבניות הצבאית.

ברכה, איתמר בן-גלא

ד. **רכבת תפוז על עץ קלמנטינה:** יש לי בניה עץ קלמנטינה שמניב קלמנטינות קטנות שאין לי בהם כל שימוש. רציתי לשאול האם מותר להרכיב על העץ תפוז, ואם אסור מה מותר לי במקום קלמנטינה? יש לציין שאני יכול להביא גוי שיעשה זאת.

תשובה: שלום, אסור לעשות זאת. פרות ההדר נחשים כספק מין אחד ספק שני מינים. ולכן אסור ליהודי להרכיבם שספק דאוריתא לחומרא, (משפט כהן, כה). בשעת הדחק התירו לחקלאים לומר לגוי להרכיבם, ואח"כ היהודי יכול להמשיך לקיימים ולטפל בהם.

ברכה, אייל משה

קסה מתק

אליה גוטليب

מעשה בבעל ואישה מבוגרים, שלא נולדו להם ילדים. הבעל היה חוטב עצים, והאישה עבדה בניקיון. לפתע, הגיע מלאר לביתם ונתן להם שלוש שאלות. הבעל ביקש מיד צלחת מלאה נקנקיות". וכך היה. האישה התעצבנה על בעלה, שמבזבז שלישי מהשאלות, ומיד אמרה בכעס: שננקיקיה אחת תידבק לבעלה". וכך היה. ובטרם תספיק האישה לבקש שאלה אחרת, ביקש הבעל שהנקיקיה טיפול ממנה מיד. בסוף אותו ערב, היו בעל ואישה מבוגרים, קשי יום, שישבו בדירתם ללא שינוי.

אמרו חז"ל: "אפילו כל העולם כולו אינו שווה אפילו לדבר אחד מן התורה" (ירושלמי פאה א, א).لاقורה, הדברים חריפים ותמהימים. כיצד אפשר לומר שהעולם הזה כולו על כל יופיו והדרו -

אין שווה אפילו לדבר אחד מן התורה?

נסזה לענות בעזרת סיפור מהחיים. משפחה צעירה, הורים ובת, עשרים מאד. יומ אחד, נפלה עליהם בשורת איוב: הבית היקרה, חולה במחלת קשה. עולמים חרב עליהם באחת. הם שמעו שבארצות הברית, יש תרופה ניסיונית ויקרה שיכולה להציל את הבית שלהם. הם מכרו את כל נכסיהם כדי להציל את ביתם.

וכך, גם העולם כולו, לא נחשב למאהמה לעומת דבר אחד מן התורה. יקרה היא מפנינים וכל חפץ לא ישוו בה (משל ג, טו). ומול האינסוף, גם מיליארד נחשב לאפס (אסימפטוטה).

אדם אגואיסט, אם כל מה שיש לאדם בעולם הזה מתמצא בקניינים חמוריים, הוא יתකפל לתוכו עצמו, במקודם או במאוחר. כמו בסיפור שפתחנו בו, מי שלא מסוגל להתפקיד (תאותות הבעל וכעס האישה), וכל מגמותו היא לדאוג לעצמו, לספק תאותתו באופן מיידי - בסופו של דבר יאביד את עצמו. אולם, מי שלא יחשוב רק על עצמו אלא יעסוק בתורה ובגמריות חסדים - יצא מארבע אמותיו להטיב לזרלו וירם רاسו מהקרקע אל על בלימוד התורה - יזכה לדבוק בנצח, בחירות.

אשרינו, שבחור בנו ה' מכל העמים ורוממנו מכל לשון, נתן לנו את התורה וקידשנו במצוותיו.

חוינו גבויים יותר מקצת כסף וכבוד, אנו יכולים לבחור בטוב, בתורה ובמצוות, ולתת לחינו ממשמעות נצחית, אינסופית.

בוגדים

חוני סויסה

מה קורה חילום?

אתם זוכרים את השמחה והrigosh כشعליותם לאוטובוס בבק"ם ביום הגיוס המיויחל?

אתם מחייכים עכשו חירקן כזה ואומרים לעצמכם:

"יאללה איזה תמים הייתי!";

"די אין לי כוח לעלות שמירה בשלוש בלילה";

"מי זה המפקד הצעיר זהה? אפילו שפם אין לו והוא משחק אותה עליי!";

"למה הcombeה שלי נראית כמו פיתה" (МОКДש לМОד"ש הצעירים).

פתאום כל השמחה והrigosh געלמים והופכים במהירה למראות ולפעמים גם לכעס.

עד נכון מפקדים יכולים להיות מעצבנים, וזה גם לא cocciיף לעלות לשמירה באמצע שום מקום.

אבל תנסו רגע להזכיר על מה חשבתם לפני שהתגייסתם, מה הבטחות עצמכם-

שתס"ימו כל يوم סעיף בפנה"ל; שתהיו שמחים למראות שקשה;

שתעדרו לחבר שכבר לא מצlich להמשיך לסחוב בעלה.

מה קרה להבטחות אלה?

הعصה היא שתהפכו כל קושי לחוויה וכל הנפיצה לבדיחה!

אל תתנו לשגרה לשחק את המסוריות ואת מה שהלב שלכם רוצה!

עוד עצה אישית: כשהיה לי קשה בנסיבות וכדו' הייתי משתמש לעזרה לחבר שקשה לו,

במקום להתעסק בעצמי, כמו זקנה בקופת חולים.

לצערנו בגלל המצב בארץ היום, הצבא הוא המחיצה היחידה

בין חיות הטרף האלה לבין עם ישראל.

גם אם אתה יושב מול מחשב, וגם אם אתה במארב על זורקי בכתבי"ם;

ההחלטות והשיקולים שלך יום אחד יכולים להציג נפש בישראל ואולי אפילו יותר!

חיזקו ואימצו גיבורי החיל, ויהיה ה' עמכם בכל אשר תלכו!

אהוב ומעירך מאד!

חוני סויסה

חדשנות מהיישיבה

ב"ה אנחנו מתקדמים בלימוד. והבחורים למדו בעיון כבר את הסוגיות הבסיסיות ממסכת חולין, ובבקיאות נמצאים כבר בדף מו. זכינו לשמעו בישיבה הרצתה מרתקת מפי פروف' זוהר עמר בנושא: כשרות הארבה, ומסורת אכילת חגבים בקהילות ישראל. שמענו, על המכה הגדולה שהארבה מביא איתו, ומайдך על קהילות תימן שנางו לאוכלו בשעה שפקד אותם.

חייב מוד"ש יצא לרגילה ובוא לביקור בישיבה. שמננו מאוד לפגוש אתכם. תודה רבה.
חייב גולני, שמעון גיבלי, יסמל סנבלו ואלעד חרל"פ סיימו את שירותם הצבאי וחזרו CUTT לישיבה. צללו מיד לעומק המסתכט בפרק ראשית הגז, וב"ה מרגשים את התוספת שלהם בבית המדרש. הרוב חביב והרב גדי הרמן"ם שלהם. גם שבוש"ם התחילה לבקר אותם בישיבה, לקרהת שיעור א' תשע"ז, ולשיעוריהם גבוהים יותר.
ביקרנו לפני מספר ימים את חיילינו בסירים. אין דבר מתחאים יותר מסופגניות חממות עם תוספות מדימות.
אנו ניפורדים ממשוליך כהן שהתגיים עכשו לצבא. שהקב"ה יצליה דרך לטוב.
ב"ה מספר חיילי הישיבה כיום עומד על 40 חיילים, כ". מתפללים שהקב"ה ישלח לכם כח ועוצמה להכרית כל אויב הקם עליינו לרעיה.

חנוכה:

- ביום ראשון נר ראשון של חנוכה התקיימו מסיבות בבתי הרמן"ם.
- ביום חמישי האחרון יצאו תלמידי שיעור א', יחד עם הרוב אורן לטיוול, ולאחריו המשיכו לחגוג את החג בבitem.
- ביום ראשון הקרוב, נר שמיני, התקיימים מסיבה כללית בחדר האוכל של הישיבה לכל הבחורים והשילובים, יחד עם הרוב מלמד (כל חייל שמתאפשר ללו, מוזמן בשמחה).

ובאמונה מה מתוכנן לחודש הבא (חוצ' משלג):
שבת חיילים - בע"ה נתקנן בזמן הקרוב שבת חיילים בישיבה. בשבת יתקיימו שיעורים בהלכה
מפני רבני הישיבה, ביקורים של שמיניסטים בישיבה. מקווים לשיתוף פעולה שלכם.
בקיצור, רצחים למספר הרבה על העשייה בישיבה, מוזמנים לבקר ולראות.

מזל טוב:

אירוסין ונישואין:
מזל טוב לחרות שמעון לרجل נישואין.
מזל טוב לאליشب גופשטיין לרجل אירוסין עם רבקה.

ילדים זה ברכה:
מזל טוב לדבר ותהיילה רוס לרجل הולדת הבן הבכור (דבר אברך חדש בישיבה).
מזל טוב למאור ותהיילה הורבץ לרجل הולדת הבן